

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 פברואר 2015

ת"פ 14-07-36634 מדינת ישראל נ' בלומנפלד

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בני בלומנפלד

הנאשם

נוכחים:

בא-כוח המאשימה – עו"ד רעות בן-משה

בא-כוח הנאשם – עו"ד זילברמן

הנאשם התייצב

פרוטוקול

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מן המיוחס לו.

1. כתב האישום מייחס לנאשם גידול סמים בביתו והחזקת נכס חשוד כגנוב.

שתילי הסם נושא כתב האישום נתפסו בחיפוש ללא צו בבית הנאשם.

המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בחוקיות החיפוש ובקבילות הסמים שנתפסו.

לשם הכרעה במחלוקת יש לחזור לתחילת הארועים שהובילו בסופו של דבר לחיפוש ללא צו ולתפיסה.

2. בבוקר ה- 9.9.12 עוכב הנאשם בשעה 10:53 בתשד לגניבת מחשב נייד ותיק ארבעה חודשים קודם לכן (ת/3). הוא הובא לתחנת המשטרה, נחקר בשעה 14:06, והוזהר ביחס לארוע הגניבה הקונקרטי. הנאשם שיתף פעולה, מסר גרסא, וציין כי מכשיר טלפון נייד, שהיה בתיק ריק אותו מצא בסמוך למקום הגניבה, מצוי בביתו. בעקבות זאת, הנאשם נשאל אם הוא מסכים לחיפוש בביתו והשיב בחיוב (ת/1). הנאשם חתם בדו"ח החיפוש על הסכמתו לביצוע חיפוש ללא צו (ת/11). בשעה 15:50 יצאו הנאשם ושני שוטרים ברכב משטרה לכיוון ביתו (ת/4).

אין מחלוקת שלא הייתה סמכות לביצוע חיפוש בדירה ללא צו, שכן אין מדובר בעבירת פשע שנעברה זה מקרוב (סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט – 1969).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 פברואר 2015

ת"פ 14-07-36634 מדינת ישראל נ' בלומנפלד

- 1
2 אין מחלוקת שהסכמת הנאשם לחיפוש לא הייתה הסכמה מדעת, שכן לא הוסברה לו זכותו לסרב
3 (רע"פ 10141/09 בן חיים נ' מדינת ישראל (להלן: "הלכת בן חיים")).
4
5 בנסיבות אלה, לא היה בסיס חוקי לנסיעה המשותפת של הנאשם עם 2 שוטרים לביתו ברכב
6 משטרה לשם עריכת חיפוש. אילו היה נערך חיפוש בדירה על יסוד נתונים עובדתיים אלה לבדם,
7 יתכן שאף המאשימה לא הייתה חולקת על אי חוקיות החיפוש.
8
9 3. אלא שבמהלך הנסיעה ברכב המשטרה לכיוון ביתו של הנאשם, בוצעה פעולה חקירתית נוספת,
10 והיא שיצרה לשיטת המאשימה בסיס חוקי לחיפוש בדירה. זאת, בעקבות שאלה שהפנה השוטר
11 אדם שחם לחשוד: "האם יש סמים או דבר מה פלילי בביתו", ותגובת הנאשם שהוא מגדל עציץ
12 מריחואנה לנוי (ת/4).
13
14 קיומו של מידע על גידול סמים מבסס, כמוכח, יסוד סביר לחשד שעבירת פשע בוצעה זה מקרוב,
15 ומאפשר ככלל עריכת חיפוש בזירת העבירה גם ללא צו חיפוש. ואולם, אופן השגת המידע מהנאשם
16 בקשר לסמים, הוא שמעורר את הבעייתיות בתיק זה.
17
18 4. התיבה "אופן השגת המידע" מתייחסת להיבטים שונים הנוגעים להשגת המידע, שכל אחד מהם
19 עומד בפני עצמו ויש להם משקל מצטבר.
20
21 ההיבט הראשון נוגע לסיטואציה שבה נמצא הנאשם, כשהוא ברכב משטרה הנוסע לכיוון ביתו
22 לצורך עריכת חיפוש, כשלא הוסבר לו שאין בסיס חוקי לאותו חיפוש ולא נמסר לו שהוא רשאי
23 לסרב לחיפוש מבלי שנתון זה יפעל לחובתו.
24
25 ההיבט השני, נסוב סביב הבסיס החוקי לתשאול שיוזם השוטר שחם ביחס לסמים, כשהחשדות אשר
26 בקשר אליהם נסעו השוטרים והנאשם לחיפוש בדירה הם לעבירת גניבה מן העבר הרחוק יחסית,
27 ללא קשר לסמים, ואין כל תיעוד בדו"ח הפעולה לנסיבות מעוררות חשד בהתנהגות הנאשם בכל
28 הנוגע לעבירת סמים ובכלל או לגילוי כל נתון שהיה בו כדי לעורר קצה קצהו של חשד ביחס לעבירות
29 סמים.
30
31 ההיבט השלישי, עניינו בחוקיות תשאול הנאשם בקשר לסמים על ידי השוטר שחם, מבלי שהוזהר
32 כי מיוחסים לו חשדות בהקשר זה ומבלי שהועמד על זכויותיו טרם אותו תשאול.
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 פברואר 2015

ת"פ 14-07-36634 מדינת ישראל נ' בלומנפלד

1 ההיבט הרביעי, עוסק במשמעות של המשך החוקת חשוד לאחר שחלף פרק הזמן החוקי לעיכוב.

2

3 כל אחד מן ההיבטים שצוינו לעיל, מוביל למסקנה בדבר פגיעה מהותית בהליך ההגון.

4

5 על חשיבותו של ההליך ההגון עמד ביהמ"ש, בהדגישו כי:

6 "זכותו של נאשם בפלילים להליך הוגן היא זכות יסוד חוקתית. היא נובעת מזכותו של

7 הפרט לחירות ולכבוד... הזכות להליך הוגן היא זכות רבת-היבטים. עקרונות שונים

8 משמשים בהבטחתה. הקפדה בהם "הינה בבחינת מקדם בטחון בעל חשיבות עליונה

9 בעשיית הצדק המהותי ובשמירה על זכויותיהם של חשודים, נאשמים ועדים במסגרת

10 הליך פלילי" (ע"פ 4596/05 רוזנשטיין נ' מדינת ישראל).

11

12 בע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי (להלן: "הלכת יששכרוב"), נדרש ביהמ"ש לפגיעה

13 בהליך ההגון, המשפיעה על קבילות ראיות בהתאם להלכת הפסלות הפסיקתית, והדגיש:

14 "הנחת המוצא בשאלת קבילותן של ראיות היא זו הנוהגת עימנו מאז ומתמיד, ולפיה ראיה

15 שהיא רלוונטית - קבילה במשפט. עם זאת, בהתאם לדוקטרינה האמורה לבית-המשפט

16 שיקול-דעת לפסילת קבילותה של ראיה בפלילים, אם נוכח לדעת כי הראיה הושגה שלא

17 כדין וקבלתה במשפט תיצור פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם

18 לגדריה של פיסקת ההגבלה. מדובר בנוסחת איזון עקרונית השואפת להשגת פשרה ראויה

19 בין מכלול הזכויות והאינטרסים הרלוונטיים לשאלת קבילותן של ראיות שהושגו שלא

20 כדין, ובהם: חשיפת האמת העובדתית, הלחימה בעבריינות וכן ההגנה על שלום הציבור

21 ועל זכויות נפגעי העבירה מחד גיסא; אל מול ההגנה על זכויות הנאשם ועל הגינות ההליך

22 הפלילי וטוהרו מאידך גיסא".

23

24 בהלכת יששכרוב, הלכת בן חיים ובע"פ 4988/08 פרחי נ' מדינת ישראל (להלן: "הלכת פרחי"),

25 הוגדרו ופורשו העקרונות והפרמטרים הנבדקים במסגרת האיזון בין הצורך להגן על זכויות חשוד

26 ונאשם וכן על הגינות ההליך הפלילי, לבין ההגנה על האינטרסים של גילוי האמת, הלחימה בפשע

27 וההגנה על שלום הציבור ועל זכויותיהם של נפגעי עבירה. בהלכת יששכרוב חולקו השיקולים

28 השונים לשלוש קבוצות עיקריות: האחת, נוגעת לאופיה ולחומרתה של אי-החוקיות שהייתה כרוכה

29 בהשגת הראיה. השנייה, נוגעת למידת ההשפעה של האמצעי הפסול על הראיה שהושגה. השלישית,

30 נוגעת להשפעת פסילת הראיה על מלאכת עשיית הצדק במובנה הרחב, וזאת על ידי השוואת המחיר

31 החברתי הכרוך בפסילת הראיה לתועלת החברתית שבפסילתה.

32

33 על רקע עקרונות אלה אבחן את הפגמים בהליך שלפניי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 פברואר 2015

ת"פ 14-07-36634 מדינת ישראל נ' בלומנפלד

- 1
- 2 מבין ארבעת ההיבטים שצוינו לעיל, הפגם העיקרי, להשקפתי, הוא בהצגת השאלה לנאשם ביחס .6
- 3 לסמים ללא כל בסיס חוקי, ובכך אפתח.
- 4
- 5 כידוע, כל פעולה של בירור, תשאול, חקירה, חיפוש עיכוב ומעצר וכיוצא באלה פעולות מצד איש
- 6 מרות, יש בה הלכה למעשה פגיעה טבועה בחירויות הפרט ובזכויות לפרטיות, ולאיש המרות
- 7 הוקנתה הסמכות לבצע פעולות ממין זה, רק ככל שהוסמך לכך בחוק, כשגבולות הסמכות ותכליתה
- 8 מותווים אף הם בהוראות המסמיכות.
- 9
- 10 כך, לדוגמא, לעניין עיכוב, מוסמך שוטר להגביל את החירות בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע
- 11 ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, כפי שקבוע בסעיף 66 לחוק
- 12 סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו – 1996 (להלן: "חסד" פ מעצרים").
- 13
- 14 עיון בהוראות המסמיכות השונות מעלה כי הדרישה לקיומו של חשד, יסוד סביר לחשד, מהווה תנאי
- 15 בלעדיו אין לרכישת הסמכות לביצוע הפעולה.
- 16
- 17 דרישה זו של קיומו של חשד, חלה כמובן גם על תשאול וחקירה, והדברים הם מושכלות ראשוניים.
- 18 עוד בטרם נקבעה הלכת הפסלות הפסיקתית, וניתנו מעמד ודגש מרכזי לזכות להליך הוגן, ציין בית
- 19 המשפט העליון בהתייחסו לסמכויות החקירה בהתאם לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), 1927,
- 20 את המובן מאיליו, כי:
- 21 **"הקצין החוקר מוגבל לשאלות המכוונות לגילוי עובדותיה ונסיבותיה של עבירה מסוימת**
- 22 **אותה חוקר הקצין, וזאת על-מנת למנוע שררה וניצול הסעיף לצורך "דיג" של**
- 23 **אינפורמציה, כאשר אין למשטרה מידע מוגדר בלשהו, שאם לא כן, היה בכך משום פגיעה**
- 24 **בוטה בזכותו של האזרח לחירותו האישית ולצנעת פרטיותו."** (ע"פ 196/85 זילברברג נ'
- 25 **מדינת ישראל).**
- 26
- 27 דברים נכוחים אלה לא איבדו מתוקפם בחלוף השנים, להיפך.
- 28
- 29 אמור, אם כן, כי בהעדר מידע מוגדר המצדיק חקירה של חשד ביחס לעבירות קונקרטיות, אין
- 30 לשוטר סמכות לתחקר, לתשאל או לחקור אדם ולנסות לדלות ממנו אינפורמציה כללית לגבי ביצוע
- 31 עבירות, ויש בפעולה כזו משום פגיעה בוטה בזכויות הפרט ופעולה בחריגה מסמכות מצד השוטר.
- 32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 פברואר 2015

ת"פ 14-07-36634 מדינת ישראל נ' בלומנפלד

- 1 לשם ההמתחה, נשווה בדעתנו סיטואציה דמיונית בה השוטר היה נתקל באקראי בנאשם אזרח
2 תמים החולף ברחוב, ומבלי שהיה לו יסוד כלשהו לחשד היה מפנה אליו שאלה אם ברשותו או
3 בביתו סמים. במקרה כזה לא הייתה מתעוררת כלל שאלה, והמסקנה הברורה הייתה שהתנהגות
4 השוטר משוללת בסיס חוקי, יש בה פגיעה ממשית בזכויות הפרט וניצול המעמד והתפקיד שלא
5 למטרות הקבועות בחוק, ואין ליתן לה יד.
6
- 7 .7 בחינה מעמיקה של מצב הדברים מעלה כי קיימים קווי דמיון רבים בין הדוגמא הנזכרת לבין
8 נסיבות התשואל בתיק שלפניי. בשני המקרים לא היה כל בסיס שהוא לחשדות הנוגעים לסמים,
9 ועצם העובדה שהנאשם סיים הליך של חקירה בחשד לביצוע עבירת גניבה, והוא נמצא ברכב
10 משטרה, לא יצרה בכל דרך שהיא בסיס חוקי להצגת שאלות הנוגעות לסמים, שאין להן כל זיקה
11 לחקירה שהסתיימה, כשהשוטר מנצל את הסיטואציה שבה הנאשם מותזק ברכב.
12
- 13 בהקשר זה אחזור ואזכיר כי עצם הישיבה המשותפת ברכב, הייתה ללא בסיס חוקי, שכן לא
14 התקיימו התנאים לביצוע חיפוש ללא צו, וההסכמה לאו הסכמה מדעת הייתה. הפגם בחיפוש
15 מזדקר אף יותר לאור העובדה שגם החוקר משה חדד שקיבל את ההסכמה הראשונית, וגם השוטר
16 שחם שהחתיים את הנאשם על ההסכמה לחיפוש, לא הסבירו לנאשם על זכויותיו, כעולה
17 מרישומיהם, ולא קיבלו הסכמה מדעת מהנאשם לביצוע חיפוש ללא צו. משכך, מדובר בנסיעה ברכב
18 עם השוטר שנכפתה על הנאשם שלא כדון, והעובדה שלא היה מודע לחוסר הסמכות שבמעשים רק
19 מעצימה את הנפסדות שבסיטואציה הכפויה.
20
- 21 .8 לכך יש להוסיף את ההיבט הנוסף, והוא שטרם הצגת השאלה לא נאמר לנאשם שהוא עשוי להיות
22 חשוד בעבירת סמים והוא לא הועמד על זכויותיו. אכן, הנאשם סיים זמן קצר קודם לכן חקירה
23 במהלכה הוזהר כדון, אלא שמדובר היה בחקירה שנערכה בקשר לחשדות קונקרטיים על ידי גורם
24 אחר, והשוטר שחם לא יכול היה להסתמך על אותה אזהרה ואף לא ציין בדו"ח שהסתמך עליה. כמו
25 כן, מדו"ח הפעולה לא משתמע כי הובהר לנאשם שתשובתו יכולה לסבך אותו בפלילים, וכי השיחה
26 חורגת משיחת חולין במהלך הנסיעה. אמת, הנאשם עשוי היה להבין זאת מעצם השאלה
27 והסיטואציה, ומשבחר שלא לעלות להעיד לא נשמעה גרסתו שלא הבין, עם זאת, חובת האזהרה
28 המוטלת על אנשי אכיפת החוק אינה תלויה בהבנה המוקדמת של הנאשם. אשר לעובדה שמדובר
29 בתשואל ולא בחקירה ממש, בנסיבות בהן היה הנאשם ברכב כשהוא "שבוי" בסיטואציה, לאחר
30 חקירה בה שיתף פעולה, אין מדובר בשיחה וולונטרית בה בחר הנאשם להתוודות בפני שוטר לפני
31 שהיה סיפק להזהירו, אלא בסיטואציה חקירתית ברורה. מעבר לכך בהלכת בן חיים הבהיר
32 ביהמ"ש כי שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך והציות להוראות השוטר אינו משנה את אופי
33 ההליך או מכשיר אותו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 פברואר 2015

ת"פ 14-07-36634 מדינת ישראל נ' בלומנפלד

1

2

יפים בעניין זה דברי בית המשפט ביחס למעמדה של "שאלה" מצד השוטרים, לפיהם:

3

"משפנו השוטרים אל המערער בשאלה... הרי שמדובר בפתיחת חקירה בדרך של הצגת

4

שאלה... [ה]מחייבת, לגישתי, גם את אזהרת הנחקר כי תשובתו, בין אם במילים או

5

בהתנהגות, יכולה לשמש ראיה כנגדו בביהמ"ש. מדובר בשאלה שהיא פעולת חקירה לכל

6

דבר ועניין... ההמנעות מאזהרת המערער בדבר זכויותיו ומשמעות תשובתו פגעה בזכויותיו

7

החוקתיות" (עפ"יג (חי') 14-07-47321 אבשלומוב נ' מדינת ישראל).

8

9. ההיבט האחרון נוגע לכך שלא התבקשה ולא ניתנה הארכה לתקופת העיכוב של הנאשם, וזו חלפה

10

בשעה 13:53 או לכל המאוחר לאחר שהסתיימה חקירתו הקצרה בשעה לא ידועה בסביבות השעה

11

15:00. גם במובן זה ישיבתו של הנאשם עם השוטרים ברכב בשעה 15:50, חמש שעות לאחר תחילת

12

העיכוב, היא כפויה וללא בסיס חוקי. איני מקבלת את טענת ב"כ המאשימה כי החיפוש היווה חלק

13

בלתי נפרד מהחקירה, לא מבחינת העיתוי, לא מבחינת מיהות השוטרים המעורבים ולא מבחינת

14

המהות. אכן, סעיף 69 לחסד"פ מעצרים מסמך שוטר לעכב אדם ככל שהעיכוב דרוש לשם ביצוע

15

חיפוש חוקי, אלא שאין לסעיף זה רלבנטיות לאור העדר הבסיס החוקי לחיפוש.

16

10. סיכומו של דבר, במקרה שלפניי אין מדובר בפגם נקודתי קצר, אלא בשרשרת מתמשכת של פגמים,

17

שכולם משמעותיים ויורדים לשורש הזכויות של הנאשם. בהקשר זה אעיר כי השוטרים לא נחקרו

18

ולא הונחו לפניי כל ראיות שיש בהן כדי ללמד על המניעים והטעמים להתנהלות השוטרים. מן

19

החומר שהועמד לעיוני לא עולה כי הייתה פעולה מכוונת מצד השוטרים במטרה לפגוע בזכויות

20

הנאשם. עם זאת, גם כאשר אין מדובר בפגיעה זדונית ומכוונת, ככל שהפגיעה היא עמוקה ויורדת

21

לשורש הזכויות הבסיסיות של הפרט ויש בה פעולה בחוסר סמכות, הרי שהמעשים מחייבים תוצאה

22

אופרטיבית. לכך יש להוסיף את העובדה שאלמלא אותם פגמים שהביאו למתן תשובה מצד הנאשם

23

ולעריכת חיפוש בביתו, לא היו מגיעים השוטרים לבית הנאשם, וממילא בהעדר כל אינדיקציה

24

לגידול סמים, לא היו תופסים את הסמים ולא היה מוגש כתב אישום נגד הנאשם לגבי גידול

25

הסמים. זה המקום להעיר, כי ב"כ המאשימה בהגנותו הצהיר כי אין הוא עומד עוד על העבירה

26

הנוספת שיוחסה לנאשם של החזקת נכס החשוד כגנוב, לאחר שהמשטרה החזירה לנאשם מיוזמתה

27

את מכשיר הטלפון נושא העבירה, ובכך ביטאה בהתנהגותה את עמדתה כי אינו חשוד כגנוב. משכך,

28

העבירה היחידה העומדת להכרעה היא זו הנוגעת לגידול הסמים, והראיות הקשורות אליה מקורן

29

בהתנהלות הלא תקינה שפורטה. אכן, מדובר בראיה חפצית, שהפגמים בהתנהלות לא יכולים

30

להשפיע עליה, אלא שנסיונות תפיסתה לוקות להשקפתי בפגמים רבים כל כך, עד כי אין באותנטיות

31

של הראיה כדי לאזן את אותם פגמים. יתרה מכך, בנסיבות העניין אינני סבורה כי פסילת השאלה,

32

התשובה, חוקיות החיפוש וקבילות התפוסים פוגעות באינטרס הציבורי, במידה העולה על הפגיעה

33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 פברואר 2015

ת"פ 14-07-36634 מדינת ישראל נ' בלומנפלד

1 באינטרס הציבורי של שמירה על הליך הוגן ופעולה במגבלות וגדרות החוק. למסקנה זו הגעתי
2 בלקחי בחשבון מן העבר האחד את העובדה שמדובר היה ב – 4 שתילים של קנבוס, שלושה מהם
3 קטנים, כהגדרת השוטר בדו"ח הפעולה, שמשקלם הכולל מגיע ל – 31 ג' ברוטו בלבד, כך שמדובר
4 באופן יחסי בכמות מועטה, ואין כל ראיות לשימוש עצמי או שימוש אחר בסמים, ומן העבר השני
5 את ריבוי הפגמים.

6
7 כעולה מן המקובץ, באיזון בין השיקולים השונים בהתאם לקריטריונים שהותוו בפסיקה הגעתי
8 למסקנה שההליך ההוגן נפגע באופן משמעותי, באופן המצדיק את פסילת השאלה והתשובה, וכן
9 מצדיק קביעה שהחיפוש שנעשה היה בלתי חוקי והממצאים אינם קבילים.

10
11 מסקנה זו אינה פוטרת אותי מהדרשות לראיות נוספות מאוחרות שאין מקורן בחיפוש עצמו, היינו
12 הודיית הנאשם בחקירה מאוחרת שנערכה לו לאחר שהוזהר כדין והועמד על זכויותיו (ת/5).

13
14 הסנגור אמנם עותר לפסול את ההודאה, אלא שבהתאם לעקרונות שהותוו בפסקי הדין שדנו
15 בהשפעת קביעה שהחיפוש אינו חוקי על ראיות נגזרות, איני סבורה כי יש מקום לקביעה שההודאה
16 אינה קבילה (הלכת יששכרוב, הלכת בן חיים והלכת פרחי). בהלכת פרחי, דן בית המשפט העליון
17 בסוגיה זו ממש בכל הנוגע לקבילותן של ראיות נגזרות, לאחר שקבע כי הראיה המקורית שנעשה בה
18 שימוש אינה חוקית ואינה קבילה. במסגרת הניתוח המעמיק והמפורט התייחס השופט לוי באופן
19 קונקרטי לראייה נגזרת מסוג הודאה, ואומר:

20 "טלו למשל מקרה שבו המשטרה מבצעת חיפוש לא חוקי בביתו של אדם, ובחיפוש נמצא
21 נשק שעל פי החשד שימש לביצוע עבירה. בעל הנשק מובל לחקירה, ושם – לאחר שהוזהר
22 כדין – מודה בביצוע העבירה. האם נאמר כי הודאתו – שנגבתה כדין – פסולה אך מהטעם
23 שיש קשר סיבתי עובדתי בין החיפוש הבלתי חוקי לגביית ההודאה? לכך יש להשיב
24 בשלילה. אי-החוקיות שדבקה בכלי הנשק אינה פוגמת בהודאה, שכן מדובר בראיה בעלת
25 אופי שונה, שתוכנה לא ניתן להסקה מקיומו של כלי הנשק, ושנמסרה באופן חופשי
26 ומרצון כאשר באותה עת עמדו לחשוד כל זכויותיו והגנותיו. באלה יש לנתק את הקשר
27 הסיבתי בין אי-החוקיות שבהשגת הנשק להודאה".

28
29 דומה שאחר הדברים הנכוחים הללו לא נדרשת כל הבהרה נוספת, והודאת הנאשם במסגרתה הודה
30 בגידול צמחי הקנבוס לאחר שהוזהר כדין והועמד על זכויותיו, קבילה לתוכנה.

31
32 אלא שגם בכך לא סגי, שכן יש לבחון אם קיימת תוספת ראייתית מסוג דבר מה לתמיכה בהודאה.
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 פברואר 2015

ת"פ 14-07-36634 מדינת ישראל נ' בלומנפלד

1 בהתאם ללשונו של החוק מהווה המנעות הנאשם ממסירת עדות תוספת מסוג דבר לחיזוק ואף
2 סיוע, אך האם בחירתו של הנאשם להמנע מלהעיד מבססת תוספת מסוג דבר מה, ודי בה ביחד עם
3 ההודאה כדי להרשיע את הנאשם?
4

5 ברע"פ 4142/04 מילשטיין נ' התובע הצבאי, נדונה שאלה זו, ובית המשפט העליון קבע כי בנסיבות
6 שאינן שגרתיות ובמקרים נדירים בלבד ניתן לראות בשתיקה כתוספת ראייתית מסוג דבר מה, שדי
7 בה כדי לתמוך בהודאה בהתקיים שלושה תנאים במצטבר, ובהם המשקל הפנימי הגבוה במיוחד של
8 ההודאה, שלילת האפשרות שהנאשם פעל מתוך לחץ בעת מסירת ההודאה ובעת קבלת ההחלטה
9 שלא להעיד.

10
11 13. לאור הקביעה כי השימוש בשתיקת הנאשם כתמיכה להודאה העולה כדי דבר מה, יעשה במקרים
12 חריגים ונדירים ביותר, ביחד עם העובדה שהודאת הנאשם נעשתה לאחר שנערך החיפוש ונתפסו
13 אצלו הצמחים, וביחד עם העובדה שבסופו של דבר הגעתי למסקנה שהחיפוש לא היה חוקי, וצמחי
14 הסם אינם מהווים מוצג תביעה בתיק, ובהתחשב בכך שבזמן אמת לא היה הנאשם מודע לפגמים
15 האמורים, הרי שלא מתקיימים אותם תנאים חריגים המצדיקים שימוש בשתיקת הנאשם כתמיכה
16 מסוג דבר מה להודאתו.

17
18 משכך, הגם שהנאשם הודה בחקירתו בגידול עציצי הקנבוס, בהעדר תוספת ראייתית מסוג דבר מה,
19 לא עמדה המאשימה בנטל להוכיח את המיוחס לנאשם בדרגה של מעבר לספק סביר.

20
21 אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מן המיוחס לו.

22
23 צו כללי לשיקול דעת המשטרה.

24 ניתן צו לחילוט הסמים.

25 זכות ערעור לביהמ"ש מחוזי תוך 45 יום.

26
27 ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ה, 16/02/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת